

Till H:n kyrkoherden N. L.
Leftadius!

Åf kyrkoherdens predikan i anled-
ning af Evangelium Annan dag Jühl
och som börjas med Matth. 2° Kap. 37. v.
Har jag genomläst så väl Lappiska origi-
nålet som öfversättningem till svenska
språket, hvilka begge jag nu får åter-
ställa. Själde genomläsning har öfvertygat mig
derom att originalet icke förlämnat återgifvet,
så vidt möjligt är, följande på det sednare
språket, så att innehållet icke undergått.

någon förändring. Man får icke i denna
 Predikan, tilläsa i den af Kyrkoherden
 författade och från trycket utkomna af-
 handlingen, kallad: Kalaitaterns Presta-
gisa ja sattu almatjah kashan, det
 något, att finna Lappska språket i sin
 ursprungliga renhet och rikedom utan nå-
 gon förbig tillfater af obekäfliga fram-
 mande ord, som alldrig kunna blifva
 fullkomligt hemmapladda inom dess om-
 råde, hvilket nåje man saknar i affen-
 de på hithills utgifna böcker och skrif-
 ter för Skogens barn. — Hvad predikans
 värde för afrikt såsom andelig skrift
 och ämnad att utspredas bland fjell-
 allmogens anzar, torde mitt omdöme i se-

måtte vara afsefsligt, emedan detta vär-
 de kan bedömas efter afsefslingen
 af svenska läsare och vid fråga derom,
 Gunnarida skriften förtjänar att tryckas
 eller ej. Jag anser mig dock uppmärksam
 genom den närmare bekantskap jag
 varit i tillfälle att ega med samma
 allmoge för Gwars andeliga väl kyrko-
 herdens arbetar, att ingalunda afstyr-
 ka skriftens befordran till tryck; utan
 frerlora tillkännagifsa min på afsefslig-
 gelse grundade önskan, att densamma
 snart måtte vara tillfinnandes; alla
 läsande Lappmäns och quinnors händer
 och hjerta för den önskenligt fått be-
 verka och afskräcka dem ifrån far-

liga afväjar, samt bereda deras af-
gång till andra med Christenbornens
andra förenliga tänkesätt och vanor.

Pajala den 9de Januarii 1841.

Fru dr. Engelmark

Till Hovr. Kyrkoherren L. L. Lestadius.

Underteknadt jag härmed äran intyga att, Herr
Kyrkoherrens Lappiska Prövitman på Annans dag
juhl, är en ordagrann öfversättning, från
des motswarande Swenska och med afseende
på Språkets Skrif-sätt, enligare med Lappar-
nas eget uttal, än den wanliga Bok-Lappiskan.
Denna siffnamnde Lappiska Länas deputats
ofta äfwan onödigtwis ord af Swenskan, hwilka

Lapparne aldrig utan förklaring kunna förstå.
 Sådane främmande ord hos Herre kyrkoherden
 sorgfälligt undvikit. Innehållet, torde wære
 Högtydlyste Förmån wäl wétande förhållandet
 innom wår ort, enligt den Svenske Sexten, bättre
 kunna bedömma än wi. Säkert är att twarje
 rättshaffens Läsare, med smärta måtte finna sig i-
 ga samma erfarenhet, som Herre kyrkoherden, och
 det oagtade Kongl. Majt. wädige Förbud emot brann-
 wints införjel i Lappmarken.

Gellivare den 9de juni 1841.

Gustaf Engelmack Amiel Lötters.

Till Herr Kyrkoherden L. L. Lestadius.

Det andliga Tal, Herr Kyrkoherden på Lapska språket författat, i anledning af Evangelium annan Dag Jul, och öfversänadt till presterskapet i Gällivare och Jockmash, med begäran om deras iyttrande, öfver detsamma innehåll och öfversänthelse med svenska originalot, har undertecknad genomläst, och får med en, på försning grundad öfvertygelse, veltörda det, innehålltet i alla afsänden fullkomligt öfversänthelles med svenska

predikans—och, med hänsikt till den naivete och
 emphasis Lappiska språket eger, att beteckna och med flar-
 ka drag skildra de, inom dess område varande före-
 mål, vägar yttre det Lappiska predikan, till och med
 möjligen öfverträffar den Svenska, i kraft och fullbör-
 utveckling af ämnet.—

Uvad åter språket angår, är det i alla jä rent och
 skönt, som Lappiska-folket i dessa församlingar kunna
 oniska; i thy, att det fullkomligt instämmer med iden-
 teteten af dess heta Lappiska, eller umgangespråk, hvilket
 den vanliga Boklappiskan icke gör—ja, icke ens Lapp-
 ska-Bibeln, som i flere händelser afviker, ifrån det
 rena och oblandade språk, allmogens härstädes talas;
 hvarom jag, under utöfningen af Skolmästare-Tjänsten
 härstädes, mer än en gång inhämtat en icke behaglig
 öfvertygelse.—

Accentuations-Läran är i Lappiskan, likaså nödig
 att iakttagas, som i andra språk, om folket annars skall
 förstå, hvad som läses eller talas—Denna har flere
 Regler, på ett enkelt och lättfattligt sätt, an-
 visat genom de dubbla vokalerna, som i de flesta
 ord antyda: *circumflexus sine prosuperifrominon*.—
 Ävar och en i språket mindre öfvad, kan genom

läsning af detta Tal, både öfwa sig i uttallet, och att
 rätt presentera orden. — Om således i hemindro min, än
 hvarje rättfinnig medlem af församlingen härstädes, —
 wordsamma begäran, att Herr kyrkoherdens predikan,
 måtte ju för detta heldre af trycket utgå. —

Denna anhållan sker mig härsktet till, icke mindre
 des uppbyggliga innehåll, än des syftemål, nemli-
 beridande af neptertetsföreningar i Lappska för-
 samlingarne; heltt dessa föreningar äro i Lappmar-
 ken som någotstades, af högsta vigt och nödvarðig-
 het, till förekommande af mängas ofärd; till be-
 fordran af hela folkmasjons, både temliga, and-
 liga och ewiga wäl. —

Lockmack den 2de October 1841.

Joh. Munnus.